

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 3Csp/43/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8618200879
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Bejdová
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2019:8618200879.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník, sudkyňa JUDr. Anna Bejdová, v spore žalobkyne: A. L., nar.XX.XX.XXXX, bytom Y. XXX, XXX XX M., štátny občan SR, zastúpený JUDr. Igor Šafranko, advokát, Advokátska kancelária so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník p r o t i žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpený JUDr. Katarína Hegedúšová, advokátka, Advokátska kancelária so sídlom Majerníková 3/A, 841 05 Bratislava, v konaní o primerané finančné zadostučinenie vo výške 500 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni primerané finančné zadostučinenie vo výške 500,- eur a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. P r i z n á v a žalobkyni zo strany žalovaného trovy konania v rozsahu 100 %, pričom o výške trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť na súdnom poplatku sumu 30,- eur a to na účet prevádzkovateľa systému do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou, ktorú podala na súd dňa 23.05.2015 domáhala, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia vo výške 500,- eur.

2. Svoju žalobu odôvodnila tým, že žalobkyňa v konaní vedenom na Okresnom súde Svidník, pod sp. zn. 6C/58/2015 bola ako žalobkyňa v postavení spotrebiteľa. Žalobou sa domáhala uloženia povinnosti žalovanému zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy. V tomto konaní bola ako žalobkyňa v postavení spotrebiteľa úspešná, v uplatňovanom nároku, rozsudkom Okresného súdu Svidník, sp. zn. 6C/58/2015, zo dňa 12.05.2016, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov, sp. zn. 4Co/124/2016, zo dňa 25.04.2017, ktoré sa stali právoplatnými 08.06.2017. V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol: „Súd v ďalšom má za to, že uvedený postup žalovaného sa dá s poukazom na už uvedené dôvody kvalifikovať aj ako nekalá praktika, ktorá v zmysle vyššie citovaných ustanovení Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, ako aj ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka nemôže požívať právnu ochranu. Súd poukazuje na to, že inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť dôležitý prvok unijného práva, a to ex offio súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (neprijateľné zmluvné podmienky). Spotrebiteľovi je nevyhnutné poskytnúť ochranu, najmä ak existuje nebezpečenstvo, že sa v euronekonformnom procese zrážok zo mzdy, na základe dohody o zrážkach zo mzdy, zabezpečuje a umožňuje uhradiť plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok bez súdnej kontroly, na ktorú skutočnosť musí brať súd ohľad. Na zdôraznenie správnosti tohto záveru súd poukazuje na znenie písomných pripomienok Európskej komisie vo veci C-30/12, K. A./Z., s.r.o.: „Článok 6 smernice Rady 93/13/EHS z 5.4.1993

o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vo svetle efektivity vykladať v tom zmysle, že bráni uplatňovaniu takej vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá neumožňuje vnútroštátnemu súdu preskúmať aj bez návrhu nekalosť zmluvných podmienok v zmluve o spotrebiteľskom úvere zabezpečenej dohodou o zrážkach zo mzdy, alebo neumožňuje v tejto súvislosti vnútroštátnemu súdu nariadiť predbežné opatrenie za účelom pozastavenia vykonávania zrážok z dlžníkovej mzdy. V danom prípade súd poukazuje aj na závery Komisie na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a nekalých obchodných praktík predávajúcich pri Ministerstve spravodlivosti SR zo dňa 21.01.2011 pod č. 8636/2010-110.98, 113, 179, ktorým v bode 9. Komisia dospela k záveru, že dohoda o zrážkach zo mzdy uzatvorená podľa § 551 OZ je zmluvnou podmienkou spôsobujúcou hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa a je v rozpore s ust. § 53 OZ, keďže spotrebiteľ je už v čase vzniku právneho vzťahu nútený uzatvoriť dohodu o zrážkach zo mzdy. Výkon zrážok zo mzdy je súkromným procesom, ktorý nepodlieha nijakej autorizácii a verifikácii primeranosti a spotrebiteľ môže byť vystavený nepríjemnému konaniu zo strany dodávateľa. Uvedený zabezpečovací inštitút umožňuje dodávateľovi siahnuť na majetkové práva spotrebiteľa aj za predpokladu, že si uvedené nároky uplatňuje z neprijateľných klauzúl, resp. neplatných právnych úkonov, a preto podľa názoru súdu spôsobuje hrubú nerovnováhu v neprospech spotrebiteľa, ktorý je povinný sa takémuto konaniu sa podriaďiť bez predchádzajúcej súdnej kontroly prípadných neprijateľných klauzúl uplatneného nároku dodávateľa. Na základe uvedeného súd dohodu o zrážkach zo mzdy vyhodnotil za neprijateľnú a tým aj za neplatnú v zmysle citovaných zákonných ustanovení a rozhodol tak, že žalovaný je povinný zdržať sa použitia takejto dohody o zrážkach zo mzdy a iných príjmov.“ Podľa § 3 ods. 5 tretia veta zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa: „Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá“. Podľa § 4 ods. 2 písm. b/ zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa: „Predávajúci nesmie upierať spotrebiteľovi práva podľa § 3.“ Ako spotrebiteľka si uplatňuje satisfakciu za porušenie jej spotrebiteľských práv. Svoje práva musela brániť podaním pôvodnej žaloby. Primerané finančné zadosťučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má mať aj funkciu relutárnu. Keďže spotrebiteľka, ktorá úspešne uplatnila porušenie svojho práva na súde a bola tým splnená hypotéza vyššie citovanej právnej normy, finančné zadosťučinenie požaduje vo výške 500,- eur.

3. Žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 14.06.2018 uviedol, že žalobca v postavení dlžníka uzatvoril so žalovaným v postavení veriteľa dňa 27.03.2012 Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX na základe ktorej bol žalobcovi poskytnutý úver vo výške 250,- eur, ktorý sa žalobca zaviazal vrátiť späť spolu s príslušným poplatkom vo výške 242,- eur, t. j. celkovo vrátiť späť sumu vo výške 492,- eur v 12. pravidelných mesačných splátkach po 41,- eur počnúc dňom 18.04.2012. Podľa ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len „ZoS“) druhá veta „Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.“ Predmetné ustanovenie síce priznáva spotrebiteľovi právo domáhať sa primeraného finančného zadosťučinenia, avšak toto ustanovenie je potrebné vykladať reštriktívne. Pri rozhodovaní o tom či sa prizná primerané finančné zadosťučinenie a v akej výške je potrebné zohľadniť nielen úspešnosť toho ktorého účastníka, ale aj iné okolnosti, ktoré majú vplyv na konkrétny prípad. Primerané finančné zadosťučinenie je nutné chápať ako náhradu za spôsobenú nemajetkovú ujmu vyjadrenú v rôznych formách. Priznanie požadovaných finančných prostriedkov prichádza do úvahy len v tých prípadoch, keď porušenie práva nie je možné už napraviť inak. Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušení. Žalovaný má vedomosť a rešpektuje rozhodnutie Okresného súdu Prešov pod sp. zn. 6C/58/2015 zo dňa 12.05.2016, ktorým určil neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy. Žalovaný má za to, že rozsudok Okresného súdu Prešov (určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky) má dostatočný sankčný charakter v zmysle individuálnej a generálnej prevencie. Žalovaný považuje vzhľadom na okolnosti prejednávaneho prípadu uplatnenú náhradu finančného zadosťučinenia za nepríjemne prísnu a založenú na svojoľnom a arbitrárnom výklade práva. Podľa čl. 2 ods. 1,2 CSP, ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Žalovaný si na tomto mieste dovoľuje úctivo požiadať príslušný súd, aby pri posudzovaní Žalobcom uplatneného práva posudzoval konkrétne okolnosti týkajúce sa vzťahu Žalobcu a Žalovaného a pri rozhodovaní vzal do úvahy aj konanie Žalobcu, ktorý sa domáha vydania

finančného zadostučinenia napriek tomu, že sám porušil viacnásobne zmluvné ustanovenia. Žalovaný má za to, že nepostačuje všeobecná konštatácia funkcie primeraného finančného zadostučinenia. Žalobca neodôvodnil jasne a určito skutkové okolnosti týkajúce sa záväzkovo - právneho vzťahu medzi ním a žalovaným. Podľa čl. 5 CSP „Zjavné zneužitie práva nepožíva právnu ochranu.“ Žalobca uplatňuje svoje domnelé právo svojvoľne a zjavne bezúspešne nakoľko sám neoznačil podstatné skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci, a to že sám niekoľko krát porušil zmluvné dojednania. Uvedené ustanovenie priznávajúce primerané finančné zadostučinenie je potrebné interpretovať s prihliadnutím na účel zákona a všeobecné princípy súkromného práva. V tomto kontexte je dôležitý gramatický výklad slova „primerane“. Krátky slovník slovenského jazyka (štvrté, doplnené a upravené vydanie. Redigovali: J. D. - M. Z. - M. Z. I.: K. XXXX) príslovku primerane spája so slovom vhodne. Takisto synonymický slovník slovenčiny (tretie, nezmenené vydanie, Veda 2004) spája slovo primerane s významom vhodne, vyhovujúc požiadavkám, spĺňajúc požiadavky, náležitým spôsobom. Slovník slovenského jazyka z rokov 1959-1968 (hlavný redaktor dr. K. Z., T.. Bratislava: Vydavateľstvo Slovenskej akadémie vied 1959 - 1968) vykladal pojem prídavného mena „primeraný“ ako hodiaci sa do nejakých okolností, do istého prostredia; vhodný, príhodný, náležitý. Ako bolo uvedené vyššie priznanie požadovaných finančných prostriedkov prichádza do úvahy len v tých prípadoch, keď porušenie práva nie je možné už napraviť inak. Porušenie práva by nebolo možné napraviť inak napríklad v tom prípade, ak by spotrebiteľovo právo na vydanie bezdôvodného obohatenia bolo premlčané. Cieľom primeraného finančného zadostučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany nie len jeho deklaráciu. Žalobca má za to, že opätovné sankcionovanie by bolo vzhľadom na prechádzajúce konanie neprimerane prísne. Žalovaný je ďalej toho názoru, že Žalobcovi žiadna ujma, ktorá by odôvodňovala priznanie primeraného finančného zadostučinenia nevznikla a preto jeho priznanie by malo za následok spôsobenie hrubej nerovnováhy medzi právami a povinnosťami veriteľa a spotrebiteľa, a to bez akéhokoľvek právneho dôvodu. Primerané finančné zadostučinenie je nutné chápať ako náhradu za spôsobenú nemajetkovú ujmu vyjadrenú v rôznych formách. Primerané finančné zadostučinenie predstavuje peňažnú protihodnotu nemajetkovej ujmy, no nepredstavuje náhradu za uplatnené finančné plnenie alebo prípadnú náhradu škody. Priznanie Žalobcom požadovaných finančných prostriedkov by prichádzalo do úvahy v tých prípadoch, keď porušenie práva už nie je možné napraviť inak. Toto však nepredstavuje daný prípad. Žalobca podal na Okresnom súde Prešov podal dve samostatné žaloby, a to konkrétne žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku o ktorej rozhodol Okresný súd Svidník rozsudkom sp. zn. 7C/273/2014-46 a návrh na vydanie predbežného opatrenia, o ktorom rozhodol Okresný súd Svidník rozsudkom sp. zn. 6C/58/2015-61 zo dňa 12.05.2016. Žalobca uplatnil svoj nárok úspešne v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku a súd vyhovel aj návrhu na vydanie predbežného opatrenia. Žalovaný poukazuje na skutočnosť, že Žalobca už raz uplatnil svoj nárok na vydanie primeraného finančného zadostučinenia v konaní pred Okresným súdom Svidník, ktorý rozhodol Rozsudkom sp. zn. 2C/129/2016-33 zo dňa 03.05.2017, ktorý doposiaľ nenadobudol právoplatnosť, nakoľko Žalovaný podal proti nemu včas odvolanie. Žalovaný má za to, že Žalobca takto postupuje v úmysle duplicitne si uplatniť nárok na primerané finančné zadostučinenie. Základným princípom procesného práva je právny princíp ne bis in idem, podľa ktorého nie je možné rozhodovať o tej istej veci dvakrát. Zákonné vymedzenie litispendencie nájdeme v ustanovení § 159 zákona č. 160/2015 Z. z. CSP, podľa ktorého: „Začatie konania bráni tomu, aby o tom istom spore prebiehalo na súde iné konanie. Ak na súde prebieha o tom istom spore iné konanie, súd zastaví konanie, ktoré sa začalo neskôr.“ Žalovaný považuje vyššie uvedené konania za totožné len s rozdielom uplatnenej výšky primeraného zadostučinenia. V danom prípade ide nepochybne o ten istý spor, nakoľko sú splnené kumulatívne obe kritériá: totožnosť sporových strán a totožnosť predmetu konania. V danom prípade považuje Žalovaný za splnenú aj podmienku totožného skutkového základu, nakoľko pri rozhodovaní o uplatnenom nároku na primerané finančné zadostučinenie sa skúma porušenie povinností dodávateľa (bez rozlišovania akých konkrétnych povinností ide, či ide o porušenie jednej alebo viacerých povinností spotrebiteľovi patrí len jeden nárok na primerané finančné zadostučinenie a nie nárokov niekoľko, ak ide o tú istú zmluvu). V tejto súvislosti nie je pre individualizáciu predmetu sporu rozhodujúce právne posúdenie daných skutočností stranami sporu, pretože súd si v civilnom konaní, v rámci zásady iura novit curia, sám právne posúdi skutočnosti, ktoré sú predmetom skutkových tvrdení sporových strán. Prekážka začatého konania bráni tomu, aby prebiehalo na súde iné konanie v tej istej veci. Táto prekážka je daná, ak na ktoromkoľvek súde Slovenskej republiky je začaté konanie, ktoré má rovnakých účastníkov konania, rovnaký predmet konania, rovnaké skutkové okolnosti, od ktorých sa odvodzuje právo. Pritom predmet konania je vymedzený petitom návrhu na začatie konania. Základ je určený skutkovými okolnosťami, ktorými je petit návrhu odôvodnený. Žalobca opiera svoj nárok na primerané

finančné zadosťučinenie v tomto konaní ako aj v konaní 2C/129/2016 porušením povinností Žalovaného zo zmluvy o úvere č. 801300086, čo považuje Žalovaný za rovnaký skutkový základ. Žalobca už raz pred súdom požadoval finančné zadosťučinenie z dôvodu, že mu na základe zmluvy o úvere č. 801300086 bola finančná služba poskytnutá vadne. Okresný súd Svidník rozsudkom sp. zn. 6C/58/2015-61 zo dňa 12.05.2016 uložil Žalovanému povinnosť zdržať sa dohody o zrážkach zo mzdy. Nie každé rozhodnutie súdu, ktorým súd rozhodol na podnet spotrebiteľa možno považovať za základ pre úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej ZoS. Žalovaný má za to, že rozhodnutie, ktorým mu súd uložil povinnosť zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy sa nedá subsumovať pod predmetnú hypotézu právnej normy v znení ust. § 3 ods. 5 ZoS. Žalovaný rozhodnutie o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia nepovažuje za úspech spotrebiteľa v konaní, ktorým úspešne bránil svoje spotrebiteľské práva. Predmetom konania o nariadenie predbežného opatrenia v zmysle právnej úpravy nie je rozhodnutie o nároku spotrebiteľa, ktorým sa domáha ochrany svojich práv podľa zákona o ochrane spotrebiteľa a iných osobitných predpisov. Inštitútom neodkladného opatrenia (predtým predbežné opatrenie) sa poskytuje predbežná ochrana pred, počas konania alebo bezprostredne pred ním, t. j. má naďalej predbežnú povahu. O platnosti/neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy nebolo doposiaľ rozhodnuté meritorne, t. j. Žalobca nebol pri uplatnení práva procesne úspešný. Osobitnej povahy inštitútu neodkladného opatrenia zodpovedá zjednodušený a zrýchlený procesný postup súdu pri rozhodovaní o návrhu na jeho nariadenie. Súd spravidla rozhoduje bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Riadne dokazovanie sa v zmysle ust. § 185 CSP nevykonáva a pri rozhodovaní vychádza z obsahu návrhu a to skutočností, ktoré boli v súvislosti s podaným návrhom osvedčené. Rozhodnutie súdu o neodkladnom opatrení, vrátane rozhodnutia odvolacieho súdu, má povahu rozhodnutia vo veci samej len za predpokladu, že samotné neodkladné opatrenie konzumuje vec samu. V danom prípade sa Žalobca nedomáhal určenia neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy ani určenia jej neprijateľnosti, a preto nemožno ani konštatovať „úspešné uplatnenie práva“ žalobcu. Okrem toho, súd prvej inštancie by v konaní o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, resp. v konaní o určenie neprimeranosti zmluvnej podmienky, bol povinný vykonať test primeranosti podmienky, pokiaľ by mal za to, že dohoda o zrážkach zo mzdy je neprimeranou. Neprimeranou je len taká zmluvná podmienka, ktorá spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Test primeranosti je vyžadovaný v Smernici 93/13/EHS a vyplýva tiež z rozhodnutí Súdneho dvora EÚ C-237/02 Freiburger Kommunalbauten, C-453/10 Z., C-XX/XX D.. Poukazujeme aj na závery vyplývajúce z rozsudku Súdneho dvora EÚ C-478/99, aj z rozsudku C-472/11. Vzhľadom na skutočnosť, že k uvedenému postupu súdu a riadnemu dokazovaniu nedošlo, nemožno jednoznačne konštatovať porušenie práva žalobcu. Žalovaný si na tomto mieste dovoľuje úctivo požiadať príslušný súd, aby pri posudzovaní žalobcom uplatneného práva posudzoval konkrétne okolnosti týkajúce sa vzťahu žalobcu a žalovaného a pri rozhodovaní vzal do úvahy aj konanie Žalobcu, ktorý sa domáha vydania finančného zadosťučinenia napriek tomu, že sám konal v rámci kontraktáčného postupu ľahostajne. Žalobca mal možnosť si Zmluvu pred jej podpisom prečítať a oboznámiť sa s ňou. Žalovaný poukazuje na skutočnosť, že dokopy uzatvoril so Žalobcom päť zmlúv o úvere (v rokoch 2003-2014). Žalovaný teda poskytol Žalobcovi úver v dobrej viere, že sú mu známe zmluvné dojednania. Žalobca od uzatvorenia Zmluvy, t. j. od XX.XX.XXXX doposiaľ uhradil dobrovoľne len jedinú splátku vo výške 41,- eur dňa 02.04.2012. Žalobca následne prestal uhrádzať splátky, na výzvy a upomienky Žalobcu nijakým spôsobom nereagoval, odmietol sa mimosúdne dohodnúť, v dôsledku čoho vznikli Žalovanému značné náklady na uplatnenie jeho pohľadávky a náklady na mediáciu. Dlh zo Zmluvy sa stal splatným dňa 12.10.2012. Žalovaný predložil zamestnávateľovi žiadosť o vykonávanie zrážok zo mzdy až po neúspešných pokusoch vyzvať Žalobcu na úhradu dlhu a až po splatnosti dlhu. Žalobca uhradil istinu poskytnutého úveru až dňa 12.12.2014, teda viac ako dva roky po uzatvorení Zmluvy. V prípade, ak by Žalovaný nepredložil zamestnávateľovi Žalobcu dohodu o zrážkach zo mzdy nedošlo by do dnešného dňa ani len k úhrade istiny poskytnutého úveru. V súvislosti na uvedené Žalovaný poukazuje na ust. § 5 CSP v zmysle ktorého „Zjavné zneužitie práva nepožíva právnu ochranu.“ Žalobca uplatňuje svoje domnelé právo svojvoľne a zjavne bezúspešne nakoľko sám neoznačil podstatné skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci (neuviedol, že sám bol s plnením istiny dlhodobo v omeškaní). Uvedené ustanovenie priznávajúce primerané finančné zadosťučinenie je potrebné interpretovať s prihliadnutím na účel zákona a všeobecné princípy súkromného práva. Za spornú považuje Žalovaný aj výšku požadovanej náhrady finančného zadosťučinenia. Žalobca nijako relevantne neodôvodnil výšku požadovaného finančného zadosťučinenia (odhadom určené), ktoré určite nie je primerané a čo teda považuje za primeranosť. Ust. § 3 ods. 5 ZoS je zákonným ustanovením s relatívne vágnou hypotézou. Predpoklady priznania finančného zadosťučinenia sú nasledujúce: porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej ZoS a osobitnými predpismi, úspešné uplatnenie porušeného práva

alebo povinnosti, primeranosť zadosťučinenia, zodpovedná osoba. Všetky vyššie uvedené predpoklady priznania finančného zadosťučinenia musia byť naplnené kumulatívne, t. j. nepostačuje naplnenie len niektorých z nich, ale musia byť naplnené všetky súčasne. Vágnosť pojmu „primeranosť“ umožňuje subjektívny výklad a v praxi spôsobuje aplikačné problémy. V zákone nie je bližšie konkretizované podľa akých kritérií sa má posudzovať, či je priznanie finančného zadosťučinenia primerané. Účelom predmetného ustanovenia je často deklarovaná generálna prevencia, ponímaná najčastejšie ako prostriedok zamedzenia zneužívania silnejšieho postavenia dodávateľa v spotrebiteľskom právnom vzťahu. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia však nemá a nesmie slúžiť ako prostriedok ospravedlňujúci ľahostajnosť spotrebiteľa, ktorý vstupuje do právneho vzťahu s dodávateľom bez toho, aby sa sám zaujímal o svoje povinnosti plynúce mu z existujúceho záväzkovo - právneho vzťahu. Dodávateľ spotrebiteľa (v danom prípade Žalovaný Žalobcu) nijakým spôsobom nenútil vstúpiť do záväzkovo - právneho vzťahu a vo väčšine prípadov mu umožní sa so zmluvnými dojednaniami oboznámiť. Skutočnosť, že spotrebiteľ (Žalobca) neprejavuje absolútne žiaden záujem oboznámiť sa so zmluvnými ustanoveniami a pochopiť ich obsah nemôže byť automaticky na ujmu dodávateľa. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia nesmie slúžiť na bezdôvodné obohacovanie sa ľahostajného spotrebiteľa, ktorý sám vstúpil do záväzkovo - právneho vzťahu neplniac si základné povinnosti. Primerané finančné zadosťučinenie ako inštitút súkromného práva v podmienkach Slovenskej republiky a konštantnej judikatúry nesleduje reparačnú funkciu, tak ako je to v prípade náhrady škody. Základným pravidlom súkromného práva a Občianskeho zákonníka ako súkromnoprávneho predpisu je náhrada škody, resp. vydanie bezdôvodného obohatenia ich vyrovnaním, teda princíp plnej reparácie tak, aby subjekt, ktorému bola spôsobená ujma či škoda získal toľko, čo mu skutočne patrí (skutočná škoda) a aby naopak na jeho strane nedošlo k žiadnemu obohateniu. Princíp plnej reparácie je potrebné aplikovať aj na inštitút primeraného finančného zadosťučinenia, teda súd skutočne posúdi okolnosti a vznik nemajetkovej ujmy na strane spotrebiteľa a ak vznik ujmy vyhodnotí, ako následok porušenia povinností dodávateľa, prizná spotrebiteľovi finančné zadosťučinenie, ktoré musí byť primerané, tak aby sa spotrebiteľ neobohatil na úkor dodávateľa. „Príměřené zadosťučinení je chápano jako nástroj k odstránění újmy nemateriálního charakteru, tedy nikoliv jako náhrada za způsobenou materiální škodu.“¹ K tomuto Najvyššie súd Českej republiky uviedol: „Právní praxe i teorie jsou zajedno v tom, že nárok na přiměřené zadosťučinení je nárokem, jímž se reparuje újma nemateriální povahy. Tento aspekt vyvěrá již z podstaty tohoto nároku, který se označuje jako zadosťučinení neboli satisfakce, aby se již v názvu zdůraznila jeho imateriální povaha.“² Primerané finančné zadosťučinenie má nesporne sankčnú funkciu a jeho cieľom nie je kompenzovať žalobcu, ale skôr potrestať žalovaného za protiprávne konanie, ktorého sa dopustil vo vzťahu k žalobcovi a odradiť odporcu alebo akúkoľvek tretiu osobu od opakovania takéhoto konania v budúcnosti (v zmysle generálnej prevencie). Sankčná funkcia primeraného finančného zadosťučinenia teda trestá a súčasne pôsobí preventívne. Jazyk európskych predpisov a judikatúry akcentuje najmä druhú funkčnú zložku sankčnej funkcie, teda funkciu preventívnu. Preventívna funkcia primeraného finančného zadosťučinenia má pôsobiť naprieč existujúcich spotrebiteľských právnych vzťahov, t. j. má pôsobiť aj na dodávateľa ale aj na spotrebiteľa. Priznanie primeraného finančného zadosťučinenia každému subjektu, t. j. aj subjektu správajúcemu sa ľahostajne v žiadnom prípade nemožno chápať ako pozitívne preventívne pôsobenie. Práve naopak, takýto postup v aplikačnej praxi súdov by mal za následok ľahostajnosť každého spotrebiteľa, ktorý dôverujúc bezhraničnej ochrane súdov, bude vstupovať do akéhokoľvek právneho vzťahu bez toho, aby sa spoliehal aj na vlastný úsudok. Práve existencia piatich uzatvorených zmlúv medzi Žalobcom a Žalovaným predstavuje vyššie uvedený prípad. Pri rozhodovaní o uplatnenom nároku na finančné zadosťučinenie je potrebné prihliadať na okolnosti prípadu, pokiaľ však Žalobca poukazuje na skutočnosť, že sa úspešne domáhal svojich spotrebiteľských práv, na druhej strane je potrebné uviesť, že to bol Žalobca, kto žiadal celkovo päťkrát o úver. S poukazom na vyššie uvedené, za daného stavu a s ohľadom na opakované ľahostajné konanie Žalobcu, ktorý nehradil dobrovoľne ani len istinu poskytnutého úveru, výška uplatneného finančného zadosťučinenia nezodpovedá svojmu účelu, teda pôsobí preventívne naprieč existujúcich spotrebiteľských vzťahov. Žalobca považuje finančné zadosťučinenie požadované Žalobcom (vo výške 500,- EUR) za poskytujúce ochranu a ospravedlňujúce ľahostajnosť Žalobcu. Takto priznané finančné zadosťučinenie nie je možné považovať za žiadnych okolností za primerané a spravodlivé, pretože ide len o duplicitné uplatnenie nároku na vydanie finančného zadosťučinenia z tej istej zmluvy o úvere. Určenie konkrétnej výšky je síce vo výlučnej kompetencii všeobecných súdov, ktoré sú povinné individuálne posúdiť každý jednotlivý prípad s ohľadom na kritériá stanovené v zákone, avšak tieto sú povinné priznanú výšku finančného zadosťučinenia aj riadne odôvodniť s poukazom na nemateriálnu ujmu, ktorá spotrebiteľovi vznikla. Vo vnútroštátnom prostredí môže byť teda vytvorený a aplikovaný

vlastný model sankcionovania tak, aby bola možná náprava súladná s právnym poriadkom, a to aj v súlade s ust. § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Žalovaný preto poukazuje na nasledovné rozhodnutie: „Právni praxe i právní teorie jsou zajedno v tom, že nárok na přiměřené zadostiučinění je nárokem, jímž se reparuje újma nemateriální povahy. Tento aspekt vyvěrá již z podstaty tohoto nároku, který se označuje jako zadostiučinění neboli satisfakce, aby se již v názvu zdůraznila jeho imateriální povaha. Ve formě zadostiučinění, jako prostředku satisfakčního, není možno proto brát ohled na prvky, které mají materiální povahu, poněvadž materiální reparaci tento právní prostředek ochrany proti nekalé soutěži neslouží. Nárok na přiměřené zadostiučinění je dále nárokem, který má převážně, popř. výlučně objektivní charakter. Dovojuje se, že je nárokem „objektivním, který není vázán na naplnění jakýchkoli subjektivních podmínek“ (Štenglová, I., Plíva, S., Tomsa, M. a kol.: Obchodní zákoník, komentář, 7. vydání, C. H. Beck 2002, str. 148). V rozsudku ze dne 25. 3. 1998 sp. zn. I. Odon 45/97 Nejvyšší soud dovodil, že „přiměřenost výše peněžního zadostiučinění musí být posuzována jak z objektivních, tak subjektivních hledisek“ (srov. též Faldyna, F. a kol. - autor příslušné části Hajn, P.: Obchodní zákoník s komentářem, I. díl, Codex 2000, str. 143.) V každém případě jsou subjektivní momenty z hlediska výše přiměřeného zadostiučinění pouze momenty doplňkovými.“ (Rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 29 Odo 652/2001, zo dňa 18.09.2002). „Výše soudem přiznaného zadostiučinění musí odpovídat výši přiznaného zadostiučinění v případech, které se v podstatných znacích shodují a významnější odchylka je v tomto směru možná jen tehdy, bude-li též soudem řádně a přesvědčivě zdůvodněna. Neshledá-li soud takový případ, který by se v podstatných znacích shodoval s projednávanou věcí, je třeba provést srovnání s jinými případy náhrad nemajetkové újmy. Soud přitom neopomene uvést podstatné společné a rozdílné znaky a v odůvodnění svého rozhodnutí vysvětlit, jakým způsobem se tyto společné a rozdílné znaky promítly do výše stanoveného zadostiučinění, tj. z jakého důvodu je přiznané zadostiučinění přiměřené ve srovnání s jiným zadostiučiněním přiznaným z jiného právního důvodu. Nebude-li možné postupovat ani podle jiného případu náhrady nemajetkové újmy, je třeba stanovit přiměřené zadostiučinění v takové výši, která bude odpovídat ekonomické realitě České republiky a tomu, co by obecně bylo vnímáno jako spravedlivé (např. s ohledem na cenovou úroveň nebo výši průměrné mzdy).“ (Rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 30 Cdo 1747/2014). Ako ale špecifikoval Najvyšší soud Českej republiky nebezpečie vzniku ujmy musí byť reálne, nie vyšpekulované a zároveň rozsah tejto ujmy by nemal byť zanedbateľný. (Rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 32 Cdo 139/2008 zo dňa 29.04.2008). Konanie Žalobcu formou podania druhej žaloby na priznanie finančného zadostiučinenia nie je adekvátne okolnostiam, nakoľko Žalobca mal možnosť brániť sa už v počiatoch kontraktačného postupu celkovo päťkrát a napriek tomu bol absolútne ľahostajný. Žalobca sa teda mohol brániť primerane aj iným spôsobom, než zľahčovaním svojho neobozretného a ľahostajného konania. Je celkom zrejmé, že priemerný spotrebiteľ by v prípade piatej uzatvorenej zmluvy o úvere s tým istým veriteľom, mal minimálne jedenkrát preštudované zmluvné podmienky a vedel by obsah a dosah jednotlivých zmluvných ustanovení. V prípade, ak bola spotrebiteľovi skutočne spôsobená ujma sa do popredia dostáva kompenzačná funkcia (restitutio in integrum), t. j. navrátenia do predošlého stavu. V danom prípade Rozsudkom rozhodnuté o povinnosti Žalobcu zdržať sa dohody o zrážkach mzdy, teda nie je čo kompenzovať. Napriek skutočnosti, že Rozsudkom sp. zn. 2C/129/2016-33 zo dňa 03.05.2017 Okresný súd Svidník v odôvodnení konštatoval, že dohoda o zrážkach zo mzdy je neplatná, dovoľuje si Žalovaný úctivo požiadať konajúci súd, aby sa vyššie uvedenými okolnosťami zaoberal a neaplikoval spotrebiteľskú právnu úpravu bezbreho. Podľa ust. § 228 CSP „Výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre strany a pre tých, ktorí sa stali právnymi nástupcami strán po právoplatnosti rozsudku, ak nie je ustanovené inak.“ Z Rozsudku Okresného súdu Svidník sp. zn. 2C/129/2016-33 zo dňa 03.05.2017 je záväzný len výrok a nie jeho odôvodnenie (kde si súd prejudiciálne posúdil neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy), preto si súd v konaní o primerané finančné zadostiučinenie môže sám posúdiť mieru porušenia zákonných povinností dodávateľa nezávisle od iných konaní. Inak povedané orgán verejnej moci nie je viazaný rozsudkom absolútne. Ale len potiaľ, pokiaľ bola určitá právna otázka vyriešená medzi sporovými stranami výrokom rozsudku. Nie je rozumne mysliteľné, aby súd bol viazaný deklaratórnym rozsudkom o povinnosti Žalovaného zdržať sa určitého konania, v tom zmysle, že by bol nútený túto skutočnosť brať na zreteľ pri uložení povinnosti zaplatiť primerané finančné zadostiučinenie. Posúdenie predbežnej otázky sa nemôže v žiadnom prípade vyjadriť formou výroku, ale môže sa prejavíť len v odôvodnení rozhodnutia. Súd si v tomto sporovom konaní môže sám posúdiť otázku, či zmluvnej strane (dlžníkovi) vznikla v dôsledku konania veriteľa taká ujma, ktorá by odôvodňovala priznanie finančného zadostiučinenia. Z uvedených dôvodov žalovaný navrhol žalobu zamietnuť ako nedôvodnú.

4. Súd vykonal dokazovanie výsluchom zástupcu žalobkyne, žalobkyne, listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

5. Na pojednávaní dňa 15.11.2019 súd pokračoval v neprítomnosti zástupcu žalovaného, ktorý sa z neúčasti písomne ospravedlnil.

6. Súd zistil zo spisu Okresného súdu Svidník sp.zn. 6C/58/2015 v právnej veci žalobkyne A. L., nar.XX.XX.XXXX, bytom Y. XXX, XXX XX M., štátny občan SR proti žalovanému POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, o zdržanie sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy, že tunajší súd rozsudkom zo dňa 12.05.2016 pod č.k. 6C/58/2015-61 rozhodol tak, že I. Žalovaný je povinný zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy a iných príjmov uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným k zmluve o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 27.03.2012, II. Uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni trovy konania vo výške 313,32 eura na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka, III. Uložil žalovanému povinnosť zaplatiť na účet Okresného súdu Svidník súdny poplatok v sume 132,50 eura do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žaloba žalobcu je dôvodná. Zo zmluvy o úvere č. zo dňa 27.03.2012 bolo preukázané, že žalobcovi ako fyzickej osobe bol žalovaným poskytnutý úver vo výške 250 eur. Žalobca sa zaviazal splatiť úver v celkovej výške 492 eur 12-tich v mesačných splátkach po 41 eur počnúc dňom 18.04.2012. V zmluve nie je uvedený úrok, je uvedený len poplatok vo výške 242 eur, ktorý nie je konkretizovaný a v zmluve nie je uvedená RPMN, ani priemerná hodnota RPMN. V zmluve je ďalej uvedené, že finančné prostriedky sú poskytnuté na iný účel. V priebehu konania nebolo preukázané, aby žalovaný poskytol žalobcovi úver za účelom výkonu obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. S prihliadnutím na možný výskyt zastierania skutočného účelu uzatvorenia zmluvy, má v prípade pochybnosti dôkazné bremeno na preukázanie nespotrebitelského charakteru zmluvy dodávateľ spôsobom nevzbudzujúcim odôvodnené pochybnosti. Pri podpise zmluvy žalobca a žalovaný uzavreli Dohodu o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov dlžníka, z ktorej je zrejmé, že podpisom tejto dohody zmluvné strany uzatvárajú dohodu o zrážkach zo mzdy podľa § 551 Občianskeho zákonníka, ktorá je zabezpečením pohľadávky žalovaného vzniknutej zo zmluvy o úvere a vlastnej zmenky zo dňa 27.03.2012, v ktorej sa žalobca zaviazal na rad žalovaného ako svojmu veriteľovi zaplatiť zmenkovú sumu spolu so zmenkovým úverom vo výške 0,25 % denne so zmenkovej sumy spolu so zákonným úrokom z omeškania 6 % ročne z dlžnej sumy. Z listu žalovaného zo dňa 05.12.2012 je zrejmé, že žalovaný vyzval zamestnávateľa žalobkyne, aby tento začal vykonávať mesačne zrážky zo mzdy žalobcu. Dlžnú čiastku už uviedol vo výške 1 065,52 eura s tým, že o zmenkových a zákonných úrokoch bude zamestnávateľa žalobcu informovať osobitnou žiadosťou. Krajský súd v Prešove zo dňa 25.04.2017 sp.zn. 4Co/124/2016-85 I. potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie, II. žalobkyni priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému v plnom rozsahu.

7. Zástupca žalobkyne v celom rozsahu trval na uvedenej žalobe, tak ako ju podal v písomnom vyhotovení, pričom uviedol, že žalobca voči žalovanému domáha primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 500 eur z dôvodu, že v konaní vedenom na tomto súde pod sp. zn. 6C/58/2015 bol úspešný, čo podľa jeho názoru došlo k splneniu podmienok pre priznanie nároku na primerané finančné zadosťučinenie podľa § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa. V podstate účelom tejto zákonnej citácie je satisfakcia voči obdobným konaniam poskytovania úverov a má mať aj sankčnú funkciu. Zároveň má aj relutárnu funkciu. Vzhľadom nato, že v čase pred konaním vo veci sp. zn. 6C/58/2015 bolo správanie poskytovateľa úveru a to žalovaného a to voči žalobkyni veľmi neľudské, nátlakové, necitlivé, bol nátlak na jej psychiku, nepokoj okrem iného bolo na ňu podané zo strany žalovaného aj trestné oznámenie na políciu v Prešove, ktoré bolo odmietnuté, avšak táto situácia vyvolala u žalobkyne trauma, ktorú samozrejme ťažko znášala nielen ona, ale aj jej rodina. Poukázal nato, že aj z toho, čo tu bolo povedané žalobkyňou, bolo preukázané, že postup žalovanej strany nebol adekvátny v medziach normálneho slušného správania, jednalo sa o nátlak, o psychický nátlak. Samozrejme, už aj to, že žalovaný podal na žalobkyňu trestné oznámenie svedčí o tom, že to vyvolalo u žalobkyne trauma, depresie, pre ktoré musela brať aj lieky. Samozrejme to znášala aj zle rodina a vedelo o tom aj okolie a vzhľadom nato, aby žalovaný sa uvedeného konania aj do budúcnosti nedopúšťal voči spotrebiteľom a v danom prípade to, čo spôsobil žalobkyni žiadal, aby uhradil primerané finančné zadosťučinenie vo výške 500,- eur a zároveň aj takýto rozsudok bude mať aj pre poskytovateľov úverov aj nejakú sankčnú funkciu.

8. Žalobkyňa vo veci uviedla, že trvá na uvedenom návrhu, trvá na tom, čo uviedol jej právny zástupca. S.9. Vstupom Slovenskej republiky do európskeho hospodárskeho a právneho systému boli

do Občianskeho zákonníka zákonom č. 150/2004 Z.z. s účinnosťou od 1.4.2004 v piatej hlave začlenené ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách. Uvedená právna úprava má základ v smernici Rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

10. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

11. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

12. Podľa § 53 ods. 4 písm. k/ Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požaduje od spotrebiteľa, ktorý neplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

13. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

14. Podľa § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

15. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len "združenie") a označovanie výrobkov cenami.

16. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

17. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

18. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že žaloba žalobkyne na priznanie primeraného finančného zadostučinenia je dôvodná. Pričom sa v plnom rozsahu stotožnil s argumentáciou zástupcu žalobcu. Bolo preukázané zo spisu Okresného súdu Svidník sp.zn. 6C/58/2015 v právnej veci žalobkyne

A., nar.XX.XX.XXXX, bytom Y. XXX, XXX XX M., štátny občan SR, zastúpenej JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom Advokátskej kancelárie so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník proti žalovanému POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, o zdržanie sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy, že tunajší súd rozsudkom zo dňa 12.05.2016 pod č.k. 6C/58/2015-61 rozhodol tak, že I. žalovaný je povinný zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy a iných príjmov uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným k zmluve o úvere č. 801300086 zo dňa 27.03.2012, II. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyňi trovy konania vo výške 313,32 eura na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka, III. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť na účet Okresného súdu Svidník súdny poplatok v sume 132,50 eura do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žaloba žalobcu je dôvodná. Zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX . zo dňa 27.03.2012 bolo preukázané, že žalobcovi ako fyzickej osobe bol žalovaným poskytnutý úver vo výške 250 eur. Žalobca sa zaviazal splatiť úver v celkovej výške 492 eur 12-tich mesačných splátkach po 41 eur počnúc dňom 18.04.2012. V zmluve nie je uvedený úrok, je uvedený len poplatok vo výške 242 eur, ktorý nie je konkretizovaný a v zmluve nie je uvedená RPMN, ani priemerná hodnota RPMN. V zmluve je ďalej uvedené, že finančné prostriedky sú poskytnuté na iný účel. Krajský súd v Prešove zo dňa 25.04.2017 sp.zn. 4Co/124/2016-85 rozhodol tak, že I. potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie, II. žalobkyňi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému v plnom rozsahu. Svoje rozhodnutie okrem iného odôvodnil tým, že žalobca v postavení spotrebiteľa má zákonné právo na ochranu pred nepriateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách vyplývajúce z § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z., z čoho taktiež naliehavý právny záujem na požadovanom určení vyplýva. Tento výklad je v súlade s judikatúrou Európskeho súdneho dvora, ktorej charakteristickou črtou je ochrana spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany. Keďže žalovaný preukázateľne porušil právo žalobkyne, ako spotrebiteľa, jeho dôsledkom je aj úspešné uplatnenie práva spotrebiteľa na primerané finančné zadostučinenie. Z.. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd priznal žalobkyňi primerané finančné zadostučinenie, pričom priznaná výška primeraného finančného zadostučinenia je podľa úvahy súdu vo výške 500,- eur primeraná, vzhľadom na ujmu, ktorá žalobkyňi hrozila. Pokiaľ sa týka tvrdení žalovaného súd tieto bral ako účelové a tvrdenia uvádzané žalovaným neboli ničím preukázané.

19. Podľa § 2 ods. 2 písm. za/ zákona č. 71/1992 Z. z. v znení neskorších predpisov, žalobkyňa je oslobodená od platenia súdneho poplatku a v konaní bola úspešná, je preto neúspešný žalovaný povinný zaplatiť súdny poplatok z návrhu vo výške 30 eur (6 % z priznanej sumy z 500 eur) podľa položky 1 písm. a/ Sadzobníka súdnych poplatkov.

20. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru úspechu jej úspechu vo veci.

21. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

22. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP podľa pomeru úspechu strán konania, pričom žalobkyňa mala vo veci plný úspech a preto súd o trovách konania rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia na Okresnom súde Svidník. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona